

ACTUELE PROBLEMEN VAN FINANCIËEL,
VENNOOTSCHAPS- EN FISCAAL RECHT

ACTUELE PROBLEMEN VAN
FINANCIËEL, VENNOOT-
SCHAPS- EN FISCAAL RECHT

30 jaar Werkgroep Financieel Recht

Koen RENIERS
Nico GOOSSENS
Jan PEETERS
(eds.)



intersentia

Antwerpen – Cambridge

Actuele problemen van financieel, vennootschaps- en fiscaal recht.
30 jaar Werkgroep Financieel Recht
Koen Reniers, Nico Goossens en Jan Peeters (eds.)

© 2017 Intersentia
Antwerpen – Cambridge
www.intersentia.be

Omslagbeeld: © The Print Collector / Alamy Stock Photo, Pieter Brueghel the Younger (1564-1638), *The Sale of Nature* (private collection)

ISBN 978-94-000-0844-1
D/2017/7849/44
NUR 827

Alle rechten voorbehouden. Behoudens uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ondanks alle aan de samenstelling van de tekst bestede zorg, kunnen noch de auteurs noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele schade die zou kunnen voortvloeien uit enige fout die in deze uitgave zou kunnen voorkomen.

VOORWOORD

De Werkgroep Financieel Recht werd in 1987 opgericht door Professor Dr. Herman Braeckmans als platform voor de alumni van de Grondige Studie Financieel Recht uit het derde licentiaat Rechten aan de UIA, later UA. Vandaag, de volle dertig jaar later, bloeit deze werkgroep (nog) meer dan ooit tevoren, en nog steeds onder de bezielende leiding van de initiatiefnemer.

Het is zijn natuurlijke liefde voor het lesgeven die professor Braeckmans ertoe bracht om het contact en de dialoog met zijn oud-studenten ook na hun afstuderen voort te zetten. Lesgeven zit Herman Braeckmans in het bloed. Het is voor hem meer dan de uiteenzetting van de relevante juridische regels, meer dan de analyse en de kritische beschouwing ervan. Lesgeven is volgens hem de eerste opdracht voor de academie: jonge juristen-in-spe de ogen openen voor de werkelijkheid die verscholen zit in de droge juridische materie, en die haar ook zover overschrijdt.

Werkbare en zinvolle oplossingen zijn geenszins het resultaat van de mechanische toepassing van regels en beginselen, maar vereisen creativiteit en doordachtheid. Deze creativiteit en doordachtheid legt hij zelf ook aan de dag bij het doceren van moeilijke en technische materies uit het vennootschapsrecht en het financieel recht. Als een volleerd skiër slalomt hij in zijn hoorcolleges langs alle aspecten van de gedoeerde onderwerpen. Op die manier brengt hij op een geestige en toegankelijke wijze concrete en werkbare oplossingen over, niet slechts papieren wijsheid. De studenten weten dit, over de generaties heen, ruim te waarderen. We laten de kwantiteit van de ontvangen Gobelijntjes hier zedig buiten beschouwing, om geen afgunst op te wekken bij de collega-professoren.

Voor Professor Braeckmans is het de evidentie zelf dat de goede verstandhouding die tussen hem en de studenten is gegroeid ook na de studie wordt gecultiveerd. Daartoe dragen de werkzaamheden van de Werkgroep zeker bij. Alumni van verschillende jaargangen en werkzaam in zeer verscheiden sectoren blijven zo verbonden. De Werkgroep is meer dan een gezelligheidsclub waar gelijkgestemde juridische zielen elkaar treffen, meer dan een alternatief netwerk-event. Als dit laatste gebeurt, is dat een natuurlijke win-win. De bijeenkomsten verlopen vanuit een zeer eigen en bijzondere dynamiek, zoals verder toegelicht.

De bijeenkomsten en werkzaamheden van de Werkgroep inspireren ook in hoge mate de initiatiefnemer voor zijn ruime en brede academische werk en voor

de relevantie en praktijkkennis van zijn colleges. Zonder de theoretische onderbouwdheid te vergeten, worden de concrete noden van de rechtspraktijk gehoord, ernstig genomen en werkbaar beantwoord door mensen uit de praktijk. Het is een wonderbare kruisbestuiving.

Bij Professor Braeckmans gaat het niet om louter onderwijs of beroepsopleiding. Dit zijn té enggeestige begrippen. Er is in de diepe betekenis van het woord sprake van vorming, van *Bildung*. Volgens Hannah Ahrendt is één van de belangrijkste taken van (hoog)leraren studenten voor te bereiden op de concrete wereld, op de werkelijkheid zoals die beleefd wordt en realiteit is. Cruciaal hierbij is het om die werkelijkheid te leren interpreteren. Als de (hoog)leraar de feiten uit de werkelijkheid rangschikt en laat zien welk standpunt iemand redelijkerwijs op basis van zijn achtergrond, vorming en kennis kan innemen, krijgen studenten door hoe breed en complex de wereld en de werkelijkheid zijn en hoe ze daar zelf al interpreterend hun weg in kunnen en moeten vinden. Bij *Bildung* gaat het niet alleen om de verwerving van algemene kennis, maar ook om het ontwikkelen van vermogens tot moreel oordelen en kritisch denken. De jurist is de geneesheer van de samenleving, die de vinger aan de pols houdt. Problemen worden opgemerkt en analytisch benaderd. Als een chirurg stelt de jurist de diagnose van het maatschappelijk probleem en vertaalt dit in een juridische casus. Vervolgens snijdt hij het gezwel aan, gaat over tot een zuiverende oplossing die maatschappelijk aanvaardbaar is en die voor de betrokken partijen ook relevant, aanvaardbaar en werkbaar is.

Door de vele razendsnelle ontwikkelingen heeft de samenleving behoefte aan breed gevormde, actieve mensen en zeker juristen. In onze complexe wereld weet niemand precies welke kennis en vaardigheden een samenleving, een jurist ook, over tien, vijftien jaar nodig zal hebben. Vele alumni bewijzen dit dagelijks door te werken aan problemen die niet bestonden toen ze college volgden. Meer dan ooit moeten juristen in staat zijn een eigen pad uit te stippelen bij probleemoplossing en -preventie, keuzes te maken en zich een oordeel te vormen. Door kennis van vorige generaties over te dragen en studenten uit te dagen zich eigen ideeën en oordelen te vormen, draagt de eigen manier van Professor Braeckmans bij aan de vorming en permanente navorming van kwaliteitsvolle, bewuste juristen.

De sleutel van het succes ligt onmiskenbaar in de innige verwevenheid van de degelijke theoretische onderbouw, de kennis van het recht *de lege lata* en de noodwendigheden van de juridische en commerciële praktijk. Al te vaak wordt over deze verwevenheid al te meewarig gedaan. Over de afstand tussen theorie en praktijk wordt heel verschillend gedacht, gaande van een diepe kloof die overwonnen moet worden, langs een kloof die bestaat en zelfs wenselijk is, tot de symbiose tussen beide. Het is duidelijk dat voor Professor Braeckmans het absoluut niet kan dat juristen-wetenschappers zich in een veilige ivoren toren

bevinden en voor hun eigen welbehagen hun kennis op peil brengen en houden. De relevantie en het bestaansrecht van de wetenschap kan niet in zichzelf gelegen zijn, maar enkel in de maatschappelijke return ervan. Er worden immers omvangrijke publieke middelen ingezet om wetenschap mogelijk te maken en te ondersteunen. De wetenschap moet zijn maatschappelijke relevantie dan ook bewijzen. Er moet niet zozeer een wetenschappelijk en economisch kwantificeerbaar effect zijn van de wetenschap, maar wel een maatschappelijke en praktijkgerichte meerwaarde.

Professor Braeckmans heeft een bijzonder zintuig: hij ‘voorvoelt’ wat maatschappelijk en praktijkrelevant zal worden. Algemeen wordt de voorspelbaarheid van wat doorsijpelt laag ingeschat, maar Professor Braeckmans heeft in zijn lange carrière op meesterlijke wijze die beweging wél begeleid en geïnitieerd. Als humanist met een sterk ontwikkeld ethos mag voor Professor Braeckmans de praktijkrelevantie nooit en op geen enkele wijze de onafhankelijkheid en integriteit van het gevoerde onderzoek, het gesproken woord, de bijscholing, ... in het gedrang brengen. Toch mag dit er niet aan de weg staan dat onbekende wegen vanuit de praktijk worden bewandeld.

De benadering van het recht door Professor Braeckmans heeft drie bijzondere kenmerken. Deze kenmerken geeft hij ook – succesvol – door aan zijn studenten en alumni. Vooreerst is het voor hem niet de statische kennis die prevaleert, maar de dynamische. Er moet met zoveel méér factoren dan louter het juridische kader rekening worden gehouden bij de analyse van juridische problemen, bij de oplossing en preventie ervan. De hele werkelijkheid, de hele omgeving, de complexiteit van het bestaan hebben hun invloed op de oplossing. Deze is immers niet een ontwerp van een gewenste situatie, maar veeleer een proces ernaartoe. Dit proces moet ook voorbereid, verzorgd en begeleid worden.

Het tweede kenmerk is dat hij een *reflective practitioner* is, geen *rational practitioner*. Deze laatste groep past zijn wetenschappelijke kennis in al zijn breedte en diepte toe op een rationeel verantwoorde wijze om zo de complexe problemen op te lossen. Toch werkt dit zelden naar behoren. De kennis die Professor Braeckmans gebruikt, is niet of nauwelijks geabstraheerd van de context, niet geformaliseerd, niet exact en al helemaal niet expliciet. Het gaat niet om de *abundantia cordis ac mentis*. Hij vertrouwt tegelijk op ervaring en intuïtie. Hij laat zijn wetenschappelijke kennis geen zichtbare rol spelen, hoezeer deze ook onontbeerlijk is en meespeelt.

Het derde kenmerk van Professor Braeckmans is het combineren van analyse en synthese: geen of-of, maar altijd en-en. Geen ontrafeling van de feiten alleen, maar ook de creativiteit haar rechten geven en conceptualisering mogelijk maken.

Het is avond, en rustens recht, wist Guido Gezelle te dichten. Het emeritaat wenkt, maar dat kan enkel de vooravond zijn. Dit kan geen afscheid zijn van Professor Braeckmans. Professor Braeckmans kan ook geen afscheid nemen van het recht, van de Werkgroep én van zijn alumni. Zijn invloed is daarvoor te groot, te belangrijk. De meerwaarde die hij in de zinvolle kruisbestuiving tussen recht en praktijk altijd nieuw en opnieuw weet te brengen, smaakt naar meer. *Het is vooravond, en rust roest!*

Koen RENIERS, Nico GOOSSENS en Jan PEETERS
Antwerpen, 7 februari 2017

INHOUD

Voorwoord..... v

De bescherming van de (financiële) consument: van dwingend recht of openbare orde?

Tim BAES.....	1
I. Het belang van categorieën.....	1
II. Strijdigheid met regels van dwingend recht en regels van openbare orde: onderscheid naar de gevolgen	4
III. De klassieke criteria om het onderscheid te maken tussen dwingend recht en openbare orde	5
IV. Het klassieke onderscheid gebaseerd op criteria en gevolgen op de helling gezet	8
A. De mogelijkheid voor de nationale rechter om ambtshalve te toetsen of bedingen in een overeenkomst onrechtmatig zijn	8
B. De verplichting van de nationale rechter om ambtshalve te toetsen of bedingen in een overeenkomst onrechtmatig zijn	9
C. Geen beperking tot louter Richtlijn 93/13/EEG inzake oneerlijke bedingen	11
D. Mogelijke evolutie.....	12
V. Gevolgen voor de (financiële) consument	14
A. De bescherming die voortvloeit uit het secundaire Europese recht .	14
B. De bescherming die voortvloeit uit Belgisch recht die niet rechtstreeks voortvloeit uit een Europese richtlijn	16
C. De mogelijkheid tot ambtshalve toepassing van louter Belgisch consumentenrecht	17
1. Normen van openbare orde.....	17
2. Normen van louter dwingend recht.....	19
VI. De creatie van een nieuwe categorie of nieuwe categorieën als alternatief voor het verlaten van categorieën.....	20
VII. Alternatieve benadering van de indeling in dwingend recht en openbare orde – Bescherming van de collectieve consument	22
VIII. Betekenis voor de sanctieregelingen	25
A. Strafrechtelijke sancties: nood aan stroomlijning.....	25
B. Burgerlijke sancties: nood aan eenvoud, voorspelbaarheid en rechtszekerheid	27

Enter Brexit: What impact on the financial services industry?	
Pierre E. BERGER and Olivier VAN DEN BROEKE	29
I. Introduction	29
II. Key issue for the financial services industry: loss of the ‘single market passport’	30
III. Mitigation strategies for financial firms to consider in relation to Brexit	32
A. Place of characteristic performance.	33
B. Reverse solicitation.	34
C. Establish a branch.	34
D. Acquisition of a subsidiary	35
E. Outsourcing arrangements.	36
F. Private placement	37
1. AIFs	37
2. Raising of funds under the EU Prospectus Directive	38
G. Third-country access	38
G. Equivalence	39
1. Introduction.	39
2. Wholesale business under MiFID II	40
3. Fund management under the AIFMD.	41
4. Raising of funds under the EU Prospectus Directive	42
5. Reinsurance business under Solvency II	42
IV. Conclusion.	43
 De reverse stock split en de problematiek van de fracties	
Kristoff Cox	45
I. Inleiding.	45
II. De <i>reverse stock split</i> en fracties van aandelen: <i>what’s in a name?</i>	46
A. Begripsomschrijving en doelstellingen van de <i>reverse stock split</i>	46
B. Gevolgen van de <i>reverse stock split</i> voor de aandeelhouder: fracties van gehergroepeerde aandelen	48
III. De genese van de <i>reverse stock split</i> naar Belgisch recht	51
A. De wet van 10 november 1953: de intrede van de <i>reverse stock split</i> als overgangsmaatregel	52
1. Toepassingsgebied.	53
2. Procedure	53
3. Omwisselingstermijn en schorsing van dividendrecht als drukkingsmiddel.	54
4. Tijdelijke overgangsmaatregel.	54
B. De wetten van 18 juli 1991 en 7 april 1995: de eerste permanente wettelijke basis van de <i>reverse stock split</i>	55

C.	De wet van 18 december 2015: de tweede permanente wettelijke basis van de <i>reverse stock split</i>	57
IV.	De implementatie van de <i>reverse stock split</i> en de problematiek van de fracties onder het nieuwe artikel 478, § 3 W.Venn.	59
A.	Besluitvorming inzake <i>reverse stock split</i>	59
B.	De problematiek van de fracties.	60
1.	Het voortbestaan van fracties van gehergroepeerde aandelen als onderaandelen.	60
2.	Geen fracties van gehergroepeerde aandelen	61
a.	Afronding per individuele aandeelhouder	61
b.	Geen afronding, met consolidatie van fracties	62
c.	Geen afronding, zonder consolidatie van fracties	62
V.	Besluit.	63

Die loze *funding loss*!

	Peter DE VOS.	65
I.	Inleiding.	65
II.	Van wederbeleggingsvergoeding naar <i>funding loss</i> : het gemeen recht	66
A.	Probleemstelling.	66
B.	Terminologie	68
C.	Juridische kwalificatie	68
1.	De conventionele wederbeleggingsvergoeding bij vrijwillige vervroegde terugbetaling is een opzegvergoeding.	68
2.	De conventionele wederbeleggingsvergoeding bij gedwongen vervroegde terugbetaling is een strafbeding	70
D.	Samenstelling en berekeningswijze van de <i>funding loss</i>	70
1.	Algemeen	70
2.	Berekeningsformule	71
3.	Kritiek op de berekeningswijze.	72
E.	Artikel 1907 <i>bis</i> BW.	73
1.	Toepassingsgebied <i>ratione personae</i>	74
2.	Vrijwillige of gedwongen vervroegde terugbetaling?	74
3.	Vervroegde terugbetaling niet voorzien of verboden	74
4.	Geldlening of kredietopening?	76
F.	Het Grondwettelijk Hof komt tussen.	78
G.	De controverse blijft bestaan.	80
1.	Onmiddellijke terbeschikkingstelling van de fondsen	81
2.	Eenmalige of gefragmenteerde opname	81
3.	Verplichte opname	82
4.	Niet-wederopneembaarheid van de terugbetaalde bedragen.	83
5.	Periodieke aflossing	83

	6. Voorlopige conclusie	84
	7. Vrijwillige afstand door de kredietnemer	84
IV.	Wederbeleggingsvergoeding en <i>funding loss</i> in de Wet KMO-financiering	85
	A. Inleiding	85
	B. Toepassingsgebied	85
	1. Welke ondernemingen?	85
	2. <i>Ratione temporis</i>	88
	C. Recht op vervroegde terugbetaling	88
	D. Wederbeleggingsvergoeding	89
V.	Besluit	92

Het Europese vennootschapsrecht: eeuwige schaak?

	Valerie DEHAECK	95
I.	Inleiding	95
II.	<i>Status quo</i>	96
	A. De vrijheid van vestiging in de Europese interne markt	96
	B. Vennootschappen als ‘creatures van het nationale recht’	98
	C. Het Europese vennootschapsrecht	98
	D. Retroanalyse van de Europese harmonisatie	101
III.	<i>Zugzwang</i> voor Europa?	102
	A. <i>Societas Unius Personae</i>	103
	B. Grensoverschrijdende zetelverplaatsing	108
IV.	Recente convergentie-initiatieven – De lidstaten aan zet	110
	A. European Model Companies Act	110
	B. Een Belgische opening na een valse start: de s-bvba en het moderniseringsinitiatief van de BCV	111
V.	Conclusie: tijd voor een nieuwe strategie?	113

Belgische *corporate governance* anno 2017: hoopvol balanceren tussen formalistische ergernis en overdreven verwachtingen

	Nico GOOSSENS	115
I.	Het opduiken van de term <i>corporate governance</i> in België	116
II.	Angelsaksische invloeden bepalen de uitgangspunten en aanbevolen werkwijze van <i>corporate governance</i>	117
	A. Angelsaksische bedrijven hebben andere structuren (en dus aandachtspunten) dan continentale	117
	B. Centraal uitgangspunt: samenstelling en werking van de raad van bestuur	118
	C. Werkwijze: flexibele aanbevelingen gebundeld in niet afdwingbare codes	119

III.	Impact op het Belgische vennootschapsleven	120
IV.	<i>Soft law</i> heeft een neiging om te migreren naar <i>hard law</i>	121
V.	De evolutie naar <i>hard law</i> gaat van start: de wet van 2 augustus 2002	122
VI.	Verder opschuiven richting <i>hard law</i> : de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen	123
VII.	Kritische beschouwingen bij deze evolutie	128

Private plaatsing in België van AICB's door beheerders uit derde landen.

De Belgische omzetting van artikel 42 AIFMD

	Wim LEGRAND	131
I.	Inleiding	131
II.	Toepassingsgebied	134
	A. Verhandeling	134
	1. (On)rechtstreekse aanbieding of plaatsing	134
	2. Op initiatief van of namens de beheerder	136
	3. Rechten van deelneming in de betrokken AICB	137
	4. Aan of bij beleggers die woonachtig zijn of een statutaire zetel hebben in de EER	137
	5. Besluit verhandeling	138
	B. Retail beleggers	139
III.	Start verhandeling	140
	A. Aanvraag bij de FSMA	140
	B. Beslissing van de FSMA	142
IV.	Doorlopende verplichtingen	143
	A. Updateplicht	143
	B. Rapportering	144
	1. Draagwijdte	145
	2. Timing	145
V.	Einde verhandeling	148
VI.	Besluit	148

De Eurogroep doorgelicht: legaal en legitiem?

	Ute LETTANIE	151
I.	Inleiding	151
II.	Context waarin de Eurogroep werkt	154
	A. Omschrijving	154
	B. Voorzitter	154
	C. Eurogroepwerkgroep	155
	D. Wettelijke grondslag	156
III.	Politieke macht van de Eurogroep	157
	A. Beleidsvorming	158
	B. Uitvoering beleid	159
	C. Bedenkingen	160

IV.	Legitimiteit	161
	A. <i>Input</i> -legitimiteit	161
	B. <i>Throughput</i> -legitimiteit	162
	C. <i>Output</i> -legitimiteit	164
	1. Publieke toerekenbaarheid	164
	2. Politieke toerekenbaarheid	166
	3. Rechterlijke toerekenbaarheid	166
	a. Setting	166
	b. Het Gerecht	167
	c. Opinie advocaat-generaal Wathelet	168
VI.	Conclusie	169

**De invoering van Europese maatregelen tegen belastingontwijking:
een verkenning van de ATAD**

	Koen MORBÉE	171
I.	Inleiding	171
II.	Toepassingsgebied	175
III.	De maatregelen tegen belastingontwijking	177
	A. Beperking van de aftrekbaarheid van rente	177
	B. Exitheffingen	182
	C. Algemene antimisbruikregel	185
	D. Regel betreffende gecontroleerde buitenlandse vennootschap- pen (CFC's)	187
	E. Hybride structuren	192
IV.	Besluit	193

**De *safe harbor* voor inkoop eigen aandelen en stabilisatiemaatregelen
onder de nieuwe Europese regelgeving inzake marktmisbruik**

	Frederic PEETERS en Bert SIMOENS	195
I.	Inleiding	195
II.	De nieuwe Europese regelgeving inzake marktmisbruik (MAR)	196
	A. Situering	196
	B. Inkoop eigen aandelen, stabilisatiemaatregelen en marktmis- bruik	197
III.	Inkoop eigen aandelen	199
	A. Inleiding	199
	B. Toepassingsgebied	200
	C. Doelstelling	200
	1. Kapitaalvermindering	201
	2. Verplichtingen die voortkomen uit schuldinstrumenten	201

3.	Verplichtingen in het kader van remuneratieplannen voor werknemers, leidinggevenden of leden van toezicht-houdende organen.	202
D.	Handelsvoorwaarden.	202
1.	Inkoop via beurs	202
2.	Gelijke of lagere prijs in vergelijking met de marktprijs.	203
3.	Maximumvolume	204
E.	Handelsbepkeringen	204
1.	Verbod tot verkoop eigen aandelen	205
2.	Onthoudingsperiodes.	205
a.	Gesloten periodes.	205
b.	Uitstel van openbaarmaking	207
3.	Uitzonderingen	207
F.	Openbaarmakingsverplichtingen	208
1.	Openbaarmakingsverplichtingen voorafgaand aan de start van het inkoopprogramma.	208
2.	Openbaarmakings- en meldingsplicht na de handel in het kader van het inkoopprogramma	209
3.	Wijze van openbaarmaking.	210
IV.	Stabilisatie	210
A.	Inleiding.	210
B.	Begrip	210
C.	Toepassingsgebied	212
1.	Aankoop van effecten.	212
2.	Een omvangrijke aanbieding van effecten	213
D.	<i>Safe harbor</i> -vereisten	214
1.	Stabilisatieperiode.	214
2.	Prijs	215
3.	Aanvullende stabilisatie.	215
E.	Openbaarmakingsverplichtingen	216
1.	Openbaarmakingsverplichtingen vóór het aanbod.	216
2.	Openbaarmakings- en meldingsverplichtingen tijdens de stabilisatieperiode	217
3.	Openbaarmakingsverplichtingen na de stabilisatieperiode.	217
V.	Besluit.	218

10 jaar Wet op de Openbare Overnamebiedingen en 10 masterclasses Openbare Overnamebiedingen later. Beschouwingen bij de toepassing van de overnamewetgeving in 10 vragen en antwoorden	
Jan PEETERS	219
Inleiding	219
I. De toetsing van de ontvankelijkheid van het (vrijwillig) bod – Hoe ver mag de FSMA gaan?	220
II. Het bod door een controlerend aandeelhouder – Voorkennis?	226
III. Hoe gevaarlijk zijn verbintenissen om in te gaan op het bod?	230
IV. Onderling overleg – Veel kan, maar wat als het toch fout loopt?	236
V. Hoe voorwaardelijk mag een bod zijn?	238
VI. Kan er nog systematisch ter beurse gekocht worden?	241
VII. Hoeveel comfort bieden de reglementair voorziene vrijstellingen van de biedplicht?	243
VIII. Wat leren de individuele afwijkingen toegestaan door de FSMA?	251
IX. Wat met het tegenbod?	254
X. Is er ruimte voor <i>delisting</i> buiten een uitkoopbod?	255
Besluit	259
De distributieovereenkomst van ICB's in een internationale context	
Peter PEETERS	261
I. Inleiding: doel van de bijdrage	261
II. De beheervennootschap van ICB's in het Belgische recht	261
A. Beheervennootschap van ICB's	261
B. Beheervennootschap van AICB's	262
C. Taken van de ICB- beheervennootschap	262
D. Taken van de AICB-beheervennootschap	263
III. Verhandeling of marketing van ICB's in een internationale context. .	263
A. Verhandeling in de UCITS-Wet	263
B. Verhandeling in de AICB-Wet	264
C. Verhandeling van ICB's en de lastgevingsovereenkomst (distributie-overeenkomst): juridische basis	264
D. De distributieovereenkomst in de juridische praktijk van een beheervennootschap.	265
E. De distributieovereenkomst	266
IV. Besluit	270

De kwalificatie van een onbenoemd of informeel samenwerkingsverband als commerciële maatschap	
Koen RENIERS	273
I. Ten geleide	273
II. Inleiding	274
III. De commerciële maatschap moet een vennootschap zijn: de leer van de constitutieve bestanddelen	277
A. Criteria afgeleid uit artikel 1 W.Venn.	278
1. Inbreng	278
2. Winstoogmerk	279
3. Winstverdeling	279
4. Pluraliteitsvereiste	280
5. <i>Affectio societatis</i>	281
B. Verduidelijkingen afgeleid uit artikel 19 W.Venn.	282
IV. Feitelijke gedragingen moeten wijzen op een wilsovereenstemming tussen de maten om openlijk, samen en op duurzame wijze handel te drijven	283
V. Kritiek op de leer van de constitutieve bestanddelen	284
VI. Typendwang: het kind <i>moet</i> een naam hebben	286
VII. Besluit	287
Conflicten in de algemene vergadering: kunnen conventionele <i>exit</i>-mechanismen in moeilijk vaarwater een uitweg bieden?	
Alexander SNYERS	289
I. Inleiding	289
II. Het gebruik van conventionele <i>exit</i> -mechanismen in een blokkeringsituatie	290
A. Een <i>deadlock</i> of blokkeringsituatie	290
B. Het samenspel tussen <i>put</i> - en <i>callopties</i> en <i>bad leaver</i> -clausules	291
1. <i>Put</i> - en <i>callopties</i>	292
2. <i>Bad leaver</i> -clausules	293
3. Voorbeeldclausule	294
C. De contractuele opbodregeling: een <i>exit</i> -mechanisme met verschillende verschijningsvormen	296
1. De <i>Texas shoot-out</i> -clausule	300
2. De <i>Russische roulette</i> -clausule	300
3. De <i>Mexican shoot-out</i> -clausule of <i>Dutch auction</i>	301
4. Voorbeeldclausule	302
III. Aandachtspunten bij de redactie van conventionele <i>exit</i> -mechanismen	304
A. De omschrijving van een <i>deadlock</i> en <i>bad leaver</i> -gevallen	304

	B. De bepaling van de aandelenprijs	305
IV.	Opname in de statuten of in een aandeelhoudersovereenkomst?	306
V.	Conventionele <i>exit</i> -mechanismen <i>versus</i> de wettelijke geschillen- regeling.	307
	A. Kenmerken van de wettelijke geschillenregeling.	307
	1. Het dwingendrechtelijke karakter	307
	2. Het subsidiaire karakter.	308
	B. De verhouding tot conventionele <i>exit</i> -mechanismen	308
VI.	Besluit.	309

**De wijzigingen aan de regels inzake de benoeming van de commissaris
ingevolge de wet van 7 december 2016 op het bedrijfsrevisoraat**

	Bert VAN INGELGHEM	311
I.	Inleiding.	311
II.	De wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren en de wijzigingen aan het Wetboek van Vennootschappen	313
	A. Algemeen	313
	B. Overzicht van de wijzigingen aan het Wetboek van Vennoot- schappen.	315
III.	Het begrip ‘organisatie van openbaar belang’	317
	A. Achtergrond.	317
	B. Definitie	317
IV.	Wijzigingen aan de benoemingsprocedure voor de commissaris	318
	A. De bestaande procedure: medebeslissing door de onderne- mingsraad als die er is	318
	1. Vennootschappen zonder ondernemingsraad	318
	2. Vennootschappen met ondernemingsraad.	319
	B. Toevoegingen ingevolge de Wet Bedrijfsrevisoraat en de OOB-Verordening	320
	1. Vrije keuze van commissaris – “ <i>Big Four only</i> ”-clausules zijn niet langer geldig	320
	2. Wijzigingen aan de benoemingsprocedure van de commissaris.	321
	a. Wijzigingen ingevolge de OOB-Verordening: expli- ciete regels voor een selectieprocedure en de aanbe- veling door het auditcomité.	321
	b. Overeenkomstige aanpassing van de procedure in OOB’s met een ondernemingsraad	323
	3. Verplichte rotatie (intern en extern) in OOB’s	324
	a. Interne rotatie.	324
	b. Externe rotatie	325

V.	Verduidelijkingen van de regels inzake de onderbreking van het mandaat van de commissaris.	326
VI.	Conclusie	327
<i>“Piercing the corporate veil” à volonté ...</i>		
	Emmelie WIJCKMANS en Frank WIJCKMANS	329
I.	Het ondernemingsbegrip als vertrekpunt van het mededingingsrecht	329
II.	Toerekening van aansprakelijkheid: een ommetje via de rechtspersoon	331
III.	Sprong over de grenzen van de rechtspersoonlijkheid: <i>“parental liability”</i> , juridische opvolging en economische opvolging.	332
	A. <i>“Parental liability”</i>	332
	1. (On)weerlegbaar vermoeden	333
	2. Het vermoeden speelt niet	336
	B. Juridische opvolging.	338
	C. Economische opvolging.	339
IV.	Besluit.	340

